

I skogens djupa stilla ro

trad. Danmark, lyr H.C. Andersen (1805-1875)

I sko-gens dju-pa, stil-la ro, där sån-gar-ska-ror bo, där
Hör, kyr-ko-kloc-kans stil-la ljud, ett af-ton-fri-dens bud! En

sjä-len lyss-nar mån-gen gång till fåg-lars gla-da sång, där är i-dyl-lisk
li-ten få-gel än en stund hörs kvitt-ra ut-i lund. Och gro-dan kvä-ker

stil-la frid i sko-gens en-sam-het, och hjer-tats läng-tan
in-vid tjärn, där dim-man sänkt sig ned. Nu kloc-kans malm ringt

svin-ner här, där frid och hvi-la är. där är i-dyl-lisk stil-la frid i
nat-ten in till tyst-nad ro och fred. Och gro-dan kvä-ker in-vid tjärn, där

sko-gens en-sam-het, och hjer-tats läng-tan svin-ner här, där frid och hvi-la
dim-man sänkt sig ned. Nu kloc-kans malm ringt nat-ten in till tyst-nad ro och

är.
fred.